

2. pielikums
 SPKC 2013. gada 28. decembra
 vēstulei Nr. 853521

Poliomielīta gadījuma definīcija

Saskaņā ar Eiropas Komisijas 2012. gada 8. augusta īstenošanas lēmumu 2012/506/ES, ar kuru groza Lēmumu 2002/253/EK, ar ko nosaka gadījumu definīcijas ziņošanai par infekcijas slimībām Kopienas tīklā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2119/98/EK⁷, poliomielīta gadījuma definēšanai izmanto šādus kritērijus:

Klīniskie kritēriji:

- jebkura persona līdz 15 gadu vecumam, kam ir akūta šļauganā paralīze (AFP), VAI
- jebkura persona, par kuru ārstam ir aizdomas par poliomielītu.

Laboratorijas kritēriji: vismaz viens no šādiem trim testiem:

- poliomielīta vīrusa izolēšana un tipa diferencēšana – savvaļas poliomielīta vīruss (WPV),
- no vakcīnas atvasināts poliomielīta vīruss (VDPV) (attiecībā uz VDPV vismaz 85 % līdzības ar vakcīnas vīrusu nukleotīdu sekvenču VP1. daļā),
- Sebina poliomielīta vīrusam līdzīgs poliomielīta vīruss – vīrusa tipa diferencēšanu veikusi PVO akreditēta poliomielīta laboratorija (attiecībā uz VDPV > 1–15 % VP1 sekvences atšķirība, salīdzinot ar tā paša serotipa vakcīnas vīrusu).

Epidemioloģiskie kritēriji: vismaz viena no šādām divām epidemioloģiskām saiknēm:

- pārnešana no cilvēka uz cilvēku,
- došanās uz poliomielīta endēmisku teritoriju vai teritoriju, kurā pastāv vai ir apstiprinātas aizdomas par poliomielīta vīrusa izplatību.

Poliomielīta gadījuma klasifikācija tiek veikta atbilstoši minētajiem klīniskajiem, laboratoriskajiem un epidemioloģiskajiem kritērijiem:

Aizdomīgs gadījums – jebkura persona, kas atbilst klīniskajiem kritērijiem.

Varbūtējs gadījums – jebkura persona, kas atbilst klīniskajiem kritērijiem un kam ir epidemioloģiska saikne.

Apstiprināts gadījums – jebkura persona, kas atbilst klīniskajiem un laboratoriskajiem kritērijiem.

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2002D0253:20090711:LV:PDF>